

OLÁH KÁROLY SASHALMI FOTÓRIPORTER KÉPI HAGYATÉKA

Oláh Károly 1908-ban látta meg a napvilágot Csongrádon. 1928-ban végezte el a tanítóképzőt Kiskunfélegyházán. 1928-tól 1936-ig folytatta a tanítói munkáját, közben iskolán kívüli népművelői szolgálatot is vállalt.

A fényképezéssel főleg bátyja, Oláh Dezső hatására kezdett el foglalkozni. A testvére hivatásos fényképészként működött, a harmincas években fiatalon Serédi Jusztinián esztergomi primás "udvari fényképésze" lett, Budapesten, a VII. kerületi Alsóerdősor utca 39-ben Orelli Fotóműintézet néven vezetett műtermet. Oláh Károly 1936-tól 1943-ig Pestvármegye Központi Népművelési Bizottságán dolgozott, majd 1943-tól a Földművelésügyi Minisztériumhoz került, az Elnöki 3. (Sajtó és propaganda) ügyosztályra nevezték ki, a diapozitív osztály vezetését bízták rá. Ezen kívül feladata volt még a mezőgazdasági szakkép-katalógus felállítása is. Emellett a *Magyar Föld* című mezőgazdasági képes hetilap fotoriportere volt. A háború alatt egész munkája a semmibe veszett, az általa katalogizált szakfelvételek, az összegyűjtött felszerelési tárgyakkal együtt megsemmisültek. Bíró András a *Magyar Mezőgazdaság* egykori rovatvezetője így emlékezett vissza kollégájára: *"Karcsi tehát 1936-tól kezdett dolgozni, megteremtve az FM fotólaboratóriumát, fölfektetve a képek nyilvántartását, szakmai témák szerint. Amikor én 1947 januárjában beléptem az egy szobányi laboratóriumba, akkor ott pedáns rendről, napi készenlétről számolt be nekem Karcsi. Minden fotónak, riportnak száma, osztálya, helye és időpontja volt. Bármely esemény képét, negatívját 30 másodpercen belül előadta."*

A háború után tehát tovább folytatta munkáját a szakminisztériumban, egészen 1969-ben történő nyugdíjazásáig. Ezen kívül a *Magyar Mezőgazdaság* című folyóirat foglalkoztatta fotoriportereként.

Szakács Margit *Fényképészek és fényképésműtermek Magyarországon* című műve szerint 1940 és 43 között műtermet nyitott Sashalmon, a Gizella (ma Sasvár) utca 12-ben. Itteni működésének nyomát eddig nem találtuk meg. Leszármazottai sem emlékeznek működő műteremre. Az említett cím alatt állt viszont a lakóházuk, amibe - amikor a háború elől vidékre menekült a család - idegenek települtek, ezért költöztek át a háború után a szintén sashalmi Könyvtár utcai házba. Néhány évvel ezelőtt a család úgy döntött, hogy a Kertvárosi Helytörténeti gyűjteménynek adományozza Oláh Károly fotografiai hagyatékát. Ebből a gazdag anyagból merítünk ezen a néhány oldalon.

1940-ben a Magyar Filmiroda munkatársaként végigfotózta Erdély visszafoglalását. A több száz képből választottuk ki ezt a néhány jelentős fotografiai és történeti értékkel is rendelkező képet.

Nagyszalonta, 1940.

Kőnádas, 1940.

Szamosújvár, 1940.

Szamosújvár, 1940.

Nagyvárad, 1940.

Nagyvárad, 1940.

Ezután is többször járt Erdélyben: "Gróf Bánffy Dániel ... elvitte magával Észak-Erdélybe, ahol azt vizsgálgatta, hogyan lehetne segíteni a székelység mezőgazdaságát." Számos néprajzi fotóját, életképét őrzi gyűjteményünk. Képeit a Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye Népművelési Bizottsága pályázatain többször is díjazták.

1944-ben készült néprajzi felvételei

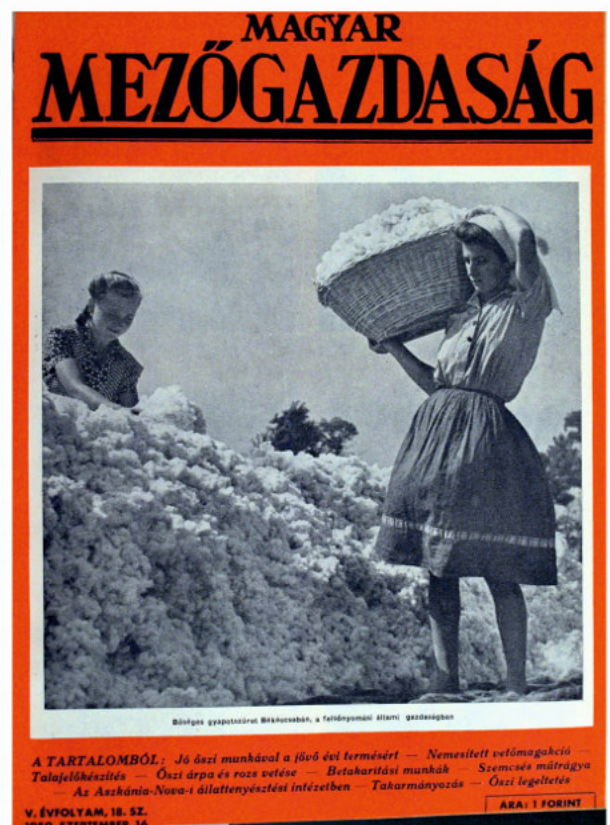
Két 1944-ben, Erdélyben készült színes dia
digitális változata

Felvételei az ötvenes években, a *Magyar Mezőgazdaság* címlapjain

Sashalmon készített családi fotói, csendéletei

Leánya, Oláh Gabriella visszaemlékezése szerint Oláh Károly 1956-ban reménytelen, izgatottan járta Budapest utcáit, és sokat fotózott. A fennmaradt képek a negyvennyolc éves, többgyermekes családapa visszafogottságát tükrözik, nem ment olyan közel a történésekhez, mint fiatalabb kollégái.

1956-ban készült fotografiáiból kiállítást állítunk össze a Tóth Ilonka Emlékházban. Megtekinthető: 2020. október 5 - november 28-ig.